

h. 119, 33.

V3.

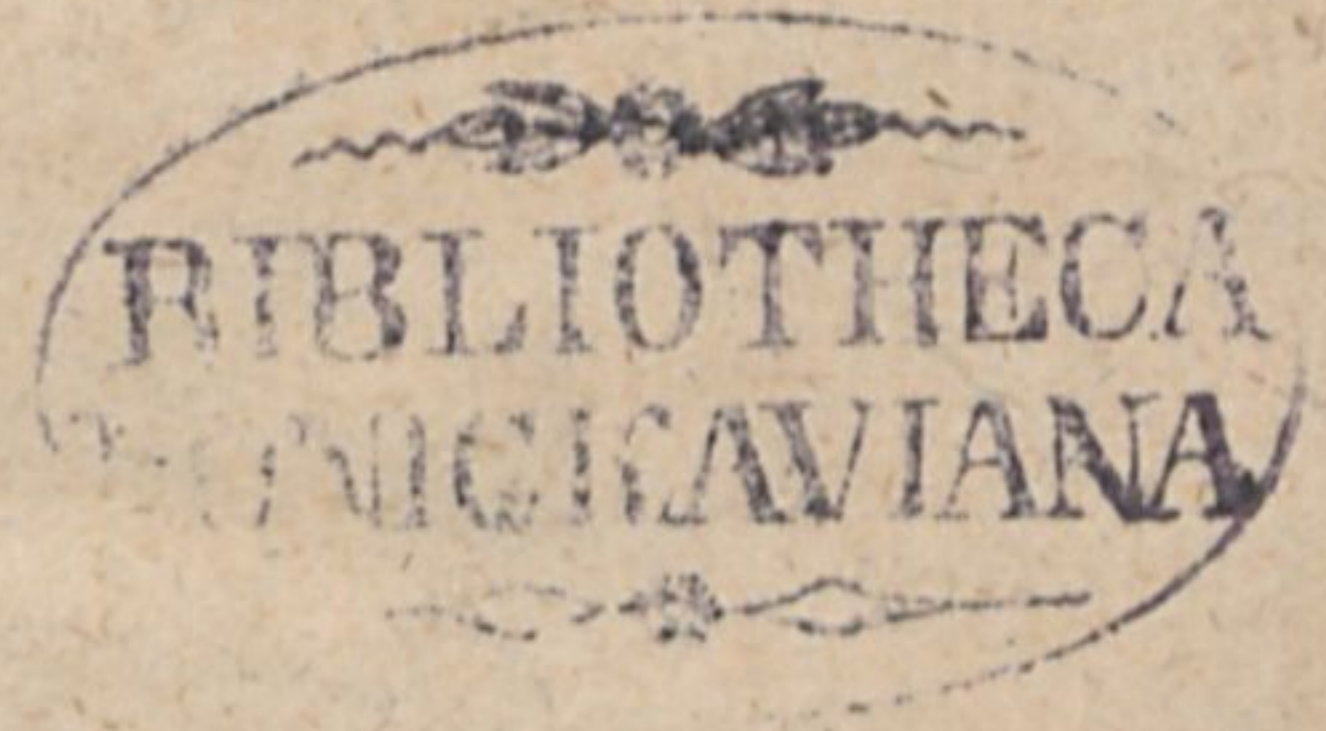
DE INCENDIO
MERSEBURGI
Dominica Reminiscere,
quæ erat 25. Feb. circiter
horam 8. vespertinam
An. 89. exorto, &c.

Phalacium.

Scriptum à

M. Ioachimo Wichmanno

LL. Studiofo.

DRESDÆ.

Typis Gimelis Bergen descripta,
12. die Mensis Aprilis.

1589.

DE INCENDIO
MERSERBURGI

Dominica Reminiscere
quæ est 25. Feb. circiter

horam 8. vespertinam

An. 89. octo. &c.

Printum

Leipzig

M. Joschimo Weinmanno

Dr. theol.

DRESDEN

Typis Gleditsii Eigeni descriptis

in the M. Joschimo Weinmanno

1789

DE INCENDIO MERSEBURGICO.

Phalacium.

DA dignas tibi gratias agamus,
O Aeterne Deus, pater benigne,
Verbis, mentibus, actibusq; cunctis,
Hac in terribili, simulq; plena
Consolamine, visitatione:
Qua dum tu varias iniquitates
Ob nostras, merita coactus ira,
Penas sumere de tuis ministris,
Nobis, ab, nimis impijs malisq;
Sic pœnas bonitate temperastj,
Excellentior vt benignitatis,
Vis prospecta tuae, sit hac in ira,
Tanto namq; licet Sathan furore,
Tunc inuaserat hunc gregem misellum,
Atq; occasio tanta, per fauillas,
Per ventos rapidosq; ab occidente,
Apparebat ei relicta, totam
Vt combureret igne ciuitatem:
Combussisset, & in breui: potenti
Fregisses nisi tu benignitate
Illius rabiem furentem in igne.

Coniuratus, enim vel excitatus,
In nos, suppliciumq; grande nostrum
Acer circius, aut ei propinquus,
Horrendo sonitu volans ad ortum,
Vellus, stramina, scandalosq; fractas,

Aj Ex

Ex ardentibus ædibus, fauillis
Plenas arripiebat, & vehebat,
Priuatas simul, & super sacratas
Ædes, alta superq; templa, sint ut
Flammis valde voracibus præhensa,
Non lignis modo, debiliq; limo,
Sed duris quoq; tegulis, & aptis
Quadris ædificata, nec propinqua
Saltem, sed quoq; passibus vel vtnis
Sexcentis vel & amplius remota.
Sunt sicq; in nihilum redacta prorsus,
Bis ter octo domus, minus duabus,
Ut ne carbo quidem, aut cinis supersit.
Ardor tam vehemens fuitq; in igne
Hoc, credas mihi, nullus vt fenestras,
Suprema positas domo (fuisse,
Regalis qua aliquando fertur aula
Hic Henricus vbi imperabat Auceps,
Combustaq; iacet domo remota
Vicini cubitis ferè ter octo,)
Quæ è ligno tabulis teguntur intra,
Tuto tangere posset, aut adire.

Instar circij enim fauonij vis,
Et dirus Zephyrus, furenter ignis
Flammis ingeminabat, excitabatq;
Inspirando, locos ut ad perustos
Posset nemo venire; visitauit

Ergo

Ergo nemo locum (mei penates
Quo non sex steterant, adhuc ter annos,
Annos) quatuor integras per horas.
Solutus ast ego, cum meo relictus
Gnato, dum poteram, dolens anhelansq;
(Incassum licet, hej dolor) studebam
Depulisse mea domo recenti
Flammam damnificas, nimisq; edaces,
Offundens lupuli, hordei, succum,
Coctus qui fuerat dies mihi ante,
Paucos, tunc neq; dolijs receptus,
Conseruare studens domum, domiq;
Caram, parua licet quæ erat supellex
Totas nemine sed duas & vnã
Post horas veniente, qui iuuaret:
Caras deseruisse cogor ædes.
Ventus circio enim propinquus, illi
Et plane similis ferocitate,
Compellens ab vtraq; parte flammam
Accessum prohibebat has ad oras
Ergo continuo labore fessus,
Vrgentissima, ineuitabiliq;
Compulsus miser, à necessitate,
Caram deserui domum, domoq;
Carum quicquid erat diu paratum,
Aurorum monumenta plurimorum,
Priuatim manibusq; scripta multa,
A iij

Quæ

Quae vita ferè erant mihi priora
Tali semper & in loco reposta,
Quo, nulla ratione, credidisses,
Vllo corripì, ab igne posse quicquam.
Externum latus omne namq; in aede,
Ex saxis mihi, tegulisq; coactum
Incrustatio calce, terra, arena,
Pauimento erat applicata vtriq;
Persuasisset vt haud prius mihi vllus
Hic quicquam potuisse carpi ab igne.

Sed fauonius acer vsq; & vsq;
Plures vndiq; conuehens fauillas,
Stramen, (quod fuit obditum suprema
Aedis parte foramini, volueres,
Vt non ingrederentur, & nocerent
Annonae exiguae, deinde vestes,
Ex lino, tegumenta (nuper unda
Lotas expositasq; vento, & aurae,
Sub cacumine) tegulis ferendis,
Subiectasq; trabes perussit igne,
Combustis trabibus, citò irruerunt,
Domus cuncta cacumina atq; tecta,
Introrsum haecq; graui cadendo mole
Quassarunt tabulata, calce strata.
Incrustatio profuit nec vlla
Quicquam, sed periere cuncta ab igni.
Name

Nam ventus velut angulum in coactum
Collidebat ad ædis & culinae.

Diuina benedictione nuper

Ambas culmine quas ego altiores,

Vicinis fabricaueram) fenestras

Et portam, latere atq; parte ab omni

Flammas: hinc adeo citò est aductus

Ardor, corripentur vt mihi igne

Non, vestes, modo, tunc meum quæ obibant

Corpus, ast etiam recluderetur

Spirando, qua animans fouetur, aura,

Nemo, qua sine, &, est diu superstes.

Per suadens igitur domo vt recedam

Nec secum excrutier labore inani,

Me, exponam nec, & amplius periclo

Vitæ, filius vnicus, qui & ipse,

Defessus nimio labore, & æstu,

Me secum rapiebat, & trahebat,

Ex domo properans sinistra & arcem

Versus, sed prohibente vento & igne

Arrepta, medios, via, per ignes,

Ardentem modò, perq; ciuitatis

Portam dextra agilis trahebat vrbe.

Vix porta miserabilis, sed vrbis

Eductus, subitò nouo tremore,

Percellor, quòd & igne & fauilla,

Iam pontem irruerant super fluenta

A iiij

Salte

Sale qui est fabricatus ante multos
Annos, munificentiaq; nuper
Augusti celeberrimi refectus,
(Augusti Ducis incliti, pijq;
Herois, dominatus est qui aruis
Nostris, Saxoniciq; Misnicisq;
Et multis alijs, eis propinquis.
Vera Relligione, iure, pace.
Quem nuper nisi mors tulisset atra
A multis vbiq; furoribus,
Iam terris, nisi fallor, exularent.

Cuius lura, Toparchiasq; cunctas
Ut dia tenet ordinatione
Gnatus, Sanguinis, & domus ppago,
Illustrissimus ille Christianus,
Heros egregius, toparcha noster,
Sic haeres quoq; comprobat esse,
Virtutum patris, harum & executor.

Is vestigia dum paterna lustrat,
Insertam Chypeo suoq; rutam,
Coniunctos crucis in modum duosq;
Enses: & studio laborat omni
Ut Gentes sibi subditas gubernet
Vera Relligione, iure, pace,
Ut sint incolumes veneno ab isto,
Christi sanguine quod nocet redemptis,
Ut magnis, minimis ius sit vnum.

Maiores

Mauortis neq̄ terreanter armis.)

*Hunc ignescere tunc videndo pontem.
Angebar nimio timore, cunctæ,
Vt non igne suburbij perirent
Ædes: namq̄ adeò fauillæ vbiq̄
Instar grandinis, aut niuis volabant,
Carpebantq̄ locos vbiq̄ plures:
Vt flammas salices, pyriq̄ stantes
Hortis, conciperent, & interirent.*

*Nil hyperbolicæ locutionis,
Nil fidiq̄ refert, mea hîc Thalia.
Talem, trachus enim ferebat hicce
Totus, tunc faciem, velut fauillæ
Ardentes, cineresq̄ mox futurus.*

*Ast clementia summa patris, illa,
Æterni, miseratioq̄ fregit,
Immanis Sathanae, potentis igne,
Et ventis rapidis, furorem, & iram.
Inmensæ miserationis illud
Est solius enim, superstites quod
Nostrum sint aliqui: nec vt Gomorrha
Cum fæda Sodoma, male & Seboim
Simus sulphureos redacti in ignes.*

*Clementissime tu pater, fuisti,
Vt semper, meritissima sub ira*

A v

Hac,

Hac, pœnaq̄ memor benignitatis
Immensæ, & miserationis eius
Est, omni noua, quæ die, caretq̄
Omni fine: quia haud tibi est voluptas
Quenquam supplicijs grauare dignis,
Exercere decentibusue poenis.
Delectat quoq̄ te, nec vlla, iniqui
Mors, aut perditio, sed vt recedens,
Pœnitendo ab iniquitate praua,
Viuat perpetua beatitate.

Des quæso patientia decenti,
Poenas has meritas, feramus omnes,
Virgam suscipiamus osculando,
Hanc, quæ significatio fauoris
In nos, & minime, tui furoris,
Est signum. Quia quantò amor parentis,
Innatos: vehementior probatur
Castigatio tantò, & est in illos
Semper acrior, & magis seuera.

Des semper, pater, hoc queam, tua de
Persuadere mihi benignitate.
Tu certè dabis & mihi vicissim,
Iuxta quem tua fert modum voluntas,
Aedes, quæ foueant tuum ministrum,
Me, vita, quo ad hac vales potiri,
Fac saltem maneam tibi fidelis,
Crescens, cognitione veritatis,

Te

Te, natumq; tuum, redemptionis
Autorem, melius subinde discam.

Te solum, timeam superq; cuncta.

Te solum super omne diligamq;.

In te spes mea conquiescat vno.

Et sicut Zephyro, furenti, & ignis

Insueta vebementia voraci

Fines, conueniens repagulumq;.

Clemens praestituiſti, eos nec ultra

Es passus rapidis vagare flammis:

Nec templis aliquid nocere nostris:

Sic clemens cohibe omnium furorem,

Verbum, qui reprobi, tuum, scientes

Oppugnant, cohibeq; Martis arma.

Des Ecclesiolæ, tuæ columbæ,

Pertentatæ odijs potentiorum,

Perpassaq; diu graues dolores,

Ipsis non modò ab hostibus remotis,

Sed falsis quoq; fratribus propinquis:

Quorum mens reprobo furore cæca est

Atq; obsessa, studetq; vanitati:

Quamuis sint aliud prius professi,

Diuersum doceat Dei q; verbum.

Tu nos sanctificare veritate,

Iesu Christe velis tua, docetur

Quæ verbo, patris os, quod est locutum,

Vllo ne capiamur à furore.

AMEN.

B.I.G.

Farbkarte #13

V3.
ENDIO
BVRGI
eminiscere,
eb. circiter
spertinam
rto, &c.

Yd
1862

tium.
m à
Wichmanno
dioso.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

BIBLIOTHECA
MNICAVIANA

D Æ.
gen descripta,
Aprilis.